

RESSÒ DE LA PARAULA

El treball

Ni les vacances són un simple «gaudir de la vida», ni el treball un sofriment que cal suportar.

En certa manera el treball forma part del «gaudir de la vida», entenent aquest gaudi com una experiència de creixement i realització personal. Una altra cosa és el conjunt de circumstàncies en què aquest treball es desenvolupa.

Així com, per entendre què és la persona humana, ens deixàvem il·luminar pels relats de la creació, especialment Gn 2,8-20, així també recorrem a aquest mateix lloc de la Sagrada Escripura per tal de trobar el sentit del treball humà.

El primer que subratllem és que no sortim del jardí. En aquest jardí, on Déu va voler que visquéssim, es treballa: forma part del projecte de Déu que la persona humana treballi. Estem molt lluny d'una idea negativa del treball. Més encara, en els relats de la creació Déu apareix com un treballador, que fins i tot «descansa» el setè dia. Precisament l'activitat de Déu creant i sostenint el món és el que el diferencia dels ídols inerts i inútils (Jr 10,12). Ell treballa, com un pare que prepara l'hàbitat al fill i li dona exemple perquè segueixi la seva obra.

El més rellevant és que, contràriament al que diuen algunes religions, és a dir, que l'home ha de treballar per servir a Déu, la fe bíblica presenta un Déu que treballa per servir a l'home. Això sí, la persona humana, intel·ligent i lliure, és cridada a seguir l'obra de Déu. Amb l'encàrrec precís de fer-ho en harmonia amb l'obra divina: Déu, treballant, va crear un món bo i bell, així mateix l'home ha de continuar la seva obra produint bondat i bellesa.

L'ésser humà hi participarà del poder, la saviesa i la intel·ligència de Déu.

S'entén el sofriment de les persones que estan a l'atur o no poden treballar. És una situació que contradiu la seva naturalesa, la vocació a la qual han estat cridades per

FOTO: PIXABAY

Déu mateix.

Ben entès que parlem de treball en sentit ampli.

El treball humà tindrà una doble missió: procurar l'aliment i preservar la creació. Aquesta duplictat, conrear i custodiar la terra, té avui una importància cabdal. Perquè el cultiu sona a explotació, en un cert sentit destructiva, mentre que la custòdia de la terra demana conser-

var-la. És el gran repte que desafia l'equilibri ecològic.

De tots és coneguda la devastació que estan produint els grans explotadors de boscos en nom del progrés, del cultiu per l'alimentació... i del benefici propi. Un jove missioner, que també era enginyer agrònom, em comunicava l'esforç ímprobable que realitzava diàriament intentant convèncer els nadius que no cremessin el bosc per a dedicar el terreny a pastures o al cultiu. Aliment contra conservació.

Una altra qüestió és el sistema en què es desenvolupa el treball humà. Els deixebles de Karl Marx van denunciar el caràcter alienant del treball en un sistema capitalista de producció. La realitat ha demostrat que no era menor l'alienació del treball en el sistema comunista.

Però, Déu ens va encarregar la missió de treballar, l'encàrrec d'actuar sobre el món, comptant que poguéssim assimilar «la saviesa divina, que organitza l'univers... Aquesta saviesa intel·ligent, santa, única, múltiple, subtil, àgil, clara, penetrant... amiga del bé, perspicaç, benivolent, vigilant» (Sv 7,22-23). No podem entomar el treball, optar per una professió, planificar tasques concretes, oblidant aquesta saviesa que Déu va plasmar en la creació i que avui és garantia del nostre goig.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Crítics, sí. Criticaires, no

Qui no se n'ha acusat mai d'haver criticat? És una de les accions que fem més sovint les persones. La crítica sempre la tenim a la punta de la llengua. Però convé distingir i deixar molt clar què en fem amb la crítica. Què ens mou a pronunciar unes paraules que ens fan ser crítics i com aquestes paraules ens poden fer criticaires?

Per tant, ens adonem que quan hom expressa la seva opinió raonada sobre el

que veu i elabora un relat per jutjar aquella realitat des del cor per descobrir-hi el valor, les qualitats i els defectes es converteix en un gran instrument que ajuda a millorar la realitat. És aquí on valorem molt el fet d'anar pel món amb la mirada crítica i no pas criticar amb la mirada.

El fet de veure les coses no ens hauria de fer prendre partit per cap opinió preconcebuda. Cal fer un pas conseqüent d'implicar-se críticament amb el

que veus. És el moment de fer confluïr davant teu les diferents observacions i contrastar-les per aportar quelcom de nou o bé eliminar el que no correspongui. Amb la crítica constructiva la societat i els individus avancem.

Però obrir la boca per ser crítics implica haver d'acceptar les crítiques constructives que et puguin fer. I és que, repassant la pròpia història, que n'és de bo que et diguin en què has de millorar!

Com cal agrair que t'ajudin a discernir què has de fer que ara no fas i què has de deixar de fer que ara estàs fent! I encara si et volen acabar de fer un bé major que t'ajudin a saber com ho has de fer i quan ho has de fer. Així ens podem convertir en savis. Jo soc crític però permeto que siguin crítics amb mi. Si la crítica la fem sense amor no som més que uns criticaires de tants.

Mn. Valentí Alonso i Roig

ECO DE LA PALABRA

El trabajo

Ni las vacaciones son un simple «disfrutar de la vida», ni el trabajo un sufrimiento que hay que soportar.

En cierto modo el trabajo forma parte del «disfrutar de la vida», entendiendo este disfrute como experiencia de crecimiento y realización personal. Otra cosa es el conjunto de circunstancias en que ese trabajo se desarrolla.

Así como, para entender lo que es la persona humana, nos dejábamos iluminar por los relatos de la creación, especialmente Gn 2,8-20, así también recurrimos a ese mismo lugar de la Sagrada Escritura para hallar el sentido del trabajo humano.

Lo primero que subrayamos es que no salimos del jardín. En ese jardín, donde Dios quiso que viviéramos, se trabaja: forma parte del proyecto de Dios que la persona humana trabaje. Estamos muy lejos de una idea negativa del trabajo. Es más, en los relatos de la creación Dios aparece como un trabajador, que incluso «descansa» el séptimo día. Precisamente la actividad de Dios creando y sosteniendo el mundo es lo que le diferencia de los ídolos inertes e inútiles (Jr 10,12). Él trabaja, como un padre que prepara el hábitat al hijo y le da ejemplo para que siga su obra.

Lo más llamativo es que, contrariamente a lo que dicen algunas religiones, o sea, que el hombre ha de trabajar para servir a Dios, la fe bíblica presenta a un Dios que trabaja para servir al hombre. Eso sí, a una persona humana, inteligente y libre, es llamada a seguir la obra de Dios. Con el encargo preciso de hacerlo en armonía con la obra divina: Dios, trabajando, creó un mundo bueno y bello, así ha de continuar su obra produciendo bondad y belleza. El ser humano participará para ello del poder, la sabiduría y la inteligencia de Dios.

Se entiende el sufrimiento de las personas que están en el paro o no pueden trabajar. Es una situación que contradice su naturaleza, la vocación a la que han sido llamados por Dios mismo. Bien entendido que hablamos de trabajo en sentido amplio.

El trabajo humano tendrá una doble misión: procurar el alimento y preservar la creación. Esta duplicidad, cultivar y custodiar la tierra, tiene hoy una importancia capital. Porque el cultivo suena a explotación, en cierto sentido destructiva, mientras que la custodia de la tierra pide conservarla. Es el gran reto que desafía al equilibrio ecológico.

De todos es conocida la devastación que están produciendo los grandes explotadores de bosques en nombre del progreso, del cultivo para alimentación... y del beneficio propio. Un joven misionero, que también era ingeniero agrónomo, me comunicaba el esfuerzo ímprobo que realizaba a diario intentando convencer a los nativos de que no quemaran el bosque para dedicar el terreno a pastos o al cultivo. Alimento contra conservación.

Otra cuestión es el sistema en que se desarrolla el trabajo humano. Los discípulos de Karl Marx denunciaron el carácter alienante del trabajo en un sistema capitalista de producción. La realidad ha demostrado que no era menor la alienación del trabajo en el sistema comunista.

Pero Dios nos encargó la misión de trabajar, el encargo de actuar sobre el mundo, contando con que pudiéramos asimilar «la sabiduría divina, que organiza el universo... Esa sabiduría inteligente, santa, única, múltiple, sutil, ágil, clara, penetrante... amiga del bien, perspicaz, benevolente, vigilante» (Sab 7,22-23) No podemos abordar el trabajo, optar por una profesión, planificar tareas concretas, olvidando esta sabiduría que Dios plasmó en la creación y que hoy es garantía de nuestro gozo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Comunicat de nomenaments

Amb data de 14 de juliol de 2023, el bisbe Agustí Cortés va fer públics una sèrie de nomenaments parroquials i diocesans per al curs que ara inicia. Els canvis a les parròquies es faran efectius el dia de l'inici del ministeri que s'encomana a cada prevere o diaca nomenat, al llarg de les properes setmanes.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

- **Mn. Rafael Vilaplana Moltó:** Rector de les parròquies de Sant Bartomeu i Santa Tecla, i de Santa Maria de Garraf, de Sitges.
- **Mn. Josep Ramon Ruiz Ramon:** Rector de les parròquies de Sant Mateu, de Vallirana, i Sant Esteve, de Cervelló.
- **Mn. Fermí Martín Fernández:** Rector de les parròquies de Santa Magdalena de Canyelles, i de Sant Pere i Sant Fèlix d'Olivella, continuant amb els càrrecs anteriors.
- **Mn. Valentí Alonso Roig:** Rector de les parròquies de Sant Marçal i Sant Pere de la Gornal, de Castell i la Gornal, continuant amb els càrrecs anteriors.
- **Mn. Samuel Gutiérrez Aparcero:** Rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, de Sant Boi de Llobregat, continuant amb els càrrecs anteriors.
- **Mn. Joan Ramon Marín Torné:** Vicari de les parròquies de Sant Pere i Sant Pau i la Mare de Déu de la Mercè, del Prat de Llobregat.
- **Mn. Manuel SC Rodríguez Garrido:** Vicari de les parròquies de Santa Maria i la Santíssima Trinitat, de Vilafranca del Penedès.
- **Mn. Josep Sellarés Mestre:** Vicari de la Parròquia de Sant Vicenç Màrtir, de Sant Vicenç dels Horts.
- **Mn. Joan Peñafiel Maireles:** Adscrit a la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, de Sant Boi de Llobregat, continuant amb els càrrecs anteriors.
- **P. Salvador Solà Bohigas, CMF:** Adscrit a la Parròquia de Sant Pere Apòstol, de Sant Boi de Llobregat.
- **Mn. Manuel Duaso Izquierdo, DP:** Diaca adscrit a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat.
- **Mn. Manuel Arnedo Bravo, DP:** Diaca adscrit a les parròquies de Sant Mateu, de Vallirana, i Sant Esteve, de Cervelló.

- **Mn. Toni Oia Gómez, DP:** Diaca adscrit a les parròquies de Sant Antoni M. Claret i Sant Pere Apòstol, de Sant Boi de Llobregat.

ALTRES NOMENAMENTS I INFORMACIONS

- **Mn. Josep Sellarés Mestre:** Delegat de la Delegació diocesana de Joventut.
- **Sra. Mercè Lajara García:** Delegada de la Delegació diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar.
- **Mn. Josep Torrente Bruna:** Consiliari de la Delegació diocesana d'Evangelització i Apostolat Seglar.
- **Gna. Maria Gracia Navarro Casanoves, CM:** Delegada de la Delegació diocesana de Missions.
- **Mn. Manuel Roig Cisteré:** Consiliari de la Delegació diocesana de Missions.
- **Mn. Daniel Rieger Contreras:** Jutge diocesà adjunt del Tribunal Eclesiàstic.

Renovació dels membres del Servei d'atenció a les víctimes d'abusos:

- **Mn. Josep M. Domingo Ferrerons:** Coordinador.
- **Sra. Matilde Gala Bautista:** Advocada.
- **Sra. Laura Giménez Martínez:** Psicòloga.

Membres del Consell per al Sostenment de l'Església:

- **Mn. Josep M. Domingo Ferrerons:** Vicari General i president de la Comissió.
- **Mn. Rafael Galofré Casas, DP:** Ecònom.
- **Sr. Àngel Jornet Gàzquez:** Vice-Ecònom.
- **Sra. Amparo Gómez Olmos:** Delegada de Mitjans de Comunicació.
- **Mn. Sergi Sicília Sansi.**
- **Sr. Leopoldo López Fernández.**
- **Sr. Eloy Montcada Elias.**

Jubilació canònica:

S'ha acceptat la petició de jubilació canònica de **Mn. Josep Pausas Mas**, fins ara rector de les parròquies de Sant Bartomeu i Santa Tecla, i Santa Maria de Garraf, de Sitges.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «De la creu neix el perdó, reneix la fraternitat: la creu ens fa germans» (4 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús en la creu no cedeix a la desesperació, sinó que resa i s'encomana al Pare. En l'abandó continua estimant i perdonant els qui el van crucificar. Jesús abandonat ens demana que tinguem ulls i cor per als molts "Cristos abandonats"» (7 d'abril).

@Pontifex_es: «Per a ressorgir, per a recomençar, per a reprendre el camí, necessitem tornar sempre a Galilea; a la memòria viva, concreta i palpitant de la primera trobada amb Ell» (9 d'abril).

@Pontifex_es: «Jesús, el Vivent, està amb nosaltres per sempre. Que l'Església i el món s'alegrin, perquè avui la nostra esperança ja no s'estavella contra el mur de la mort; el Senyor ens ha obert un pont cap a la vida» (9 d'abril).

Som al Temps de la Creació

Aquesta iniciativa, el Temps de la Creació, és la celebració cristiana anual per pregar i respondre junts al crit de la Creació; la família ecumènica de tot el món (catòlics, ortodoxos i protestants) s'uneix per escoltar i tenir cura de la nostra casa comuna, l'Oikos de Déu. Alhora, és un temps per reflexionar sobre les causes i els efectes que la devastació humana ha produït a la Terra.

La celebració comença el dia 1 de setembre, Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, i acaba el 4 d'octubre, festa de sant Francesc d'Assís, patró de l'ecologia, estimat per moltes confessions cristianes.

El lema escollit per a l'any 2023 és «Que la justícia i la pau flueixin», a partir de la referència bíblica del profeta Amós (Am 5,24). Vol ser una crida a unir-se a la justícia i a la pau, a assumir la justícia climàtica i ecològica, i a interaccionar amb les comunitats més afectades per la injustícia climàtica i la pèrdua de biodiversitat.

I en sintonia amb el lema, un «riu cabalós» és el símbol escollit per acompanyar aquest eslògan i representar la biodiversitat en risc.

Com a Poble de Déu hem de treballar junts a favor de tota la Creació, com a part d'aquest riu cabalós de pau i justícia, per tal de fer convergir les diferents identitats individuals en un moviment més gran per la justícia, igual que els afluents que s'uneixen per formar un riu cabalós.

A més d'una tasca de sensibilització, la iniciativa també ofereix la possibilitat de fer diversos tipus d'activitats, com ara moments de pregària i tot un tipus d'accions per la cura de la creació. A tall d'exemple, aquí van només algunes idees que es poden aplicar a les nostres comunitats o individualment:

**Que la justícia
i la pau flueixin**
Temps de la Creació 2023

Un riu cabalós
— Amós 5, 24 —

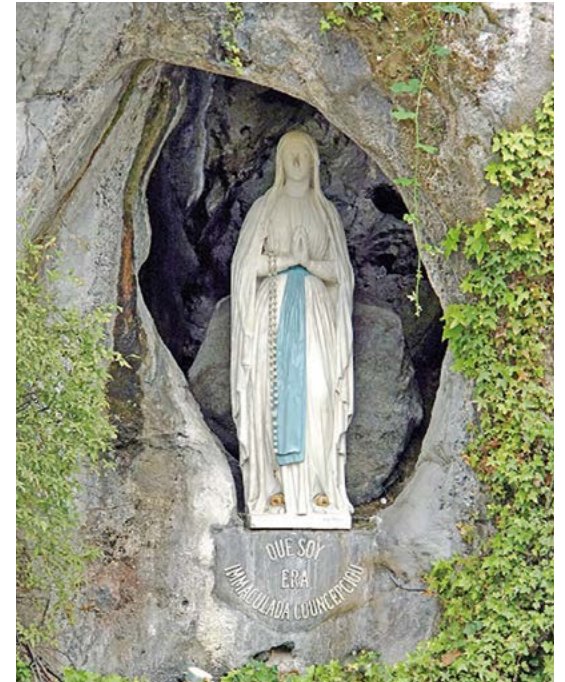
- Organitzar un servei ecumènic de pregària.
- Realitzar el propi moment de culte, la celebració de l'Eucaristia... en un espai a l'aire lliure.
- Convocar una caminada o un pelegrinatge per la creació.
- Incorporar en els propis actes el símbol del riu cabalós.

Són només unes pinzellades perquè, en realitat, més que muntar actes, es tracta de generar moments per fomentar l'escolta, en un esperit ecumènic, comproment-nos amb l'acció profètica a favor de la nostra casa comuna. També, sentir-nos enfortits per una eco-espiritualitat que ens ajudi a assolir aquest compromís de responsabilitat envers la nostra terra.

Al [web del Temps de la Creació](#) es poden conèixer idees d'arreu del món i també registrar les pròpies propostes.

La iniciativa del Temps de la Creació compta amb un comitè directiu ecumènic, format per diverses organitzacions cristianes (catòliques, ortodoxes i reformades) i ecumèniques d'arreu del món. També disposa d'un comitè assessor que agrupa líders i representants del món cristià i ecumènic rellevants a escala internacional, així com amb una coalició de socis de mitjans de comunicació d'arreu del món.

Pelegrinatge a Lourdes amb l'Hospitalitat

Del 21 al 25 de setembre tindrà lloc el 171è Pelegrinatge de l'Hospitalitat de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Aquestes comitives solen estar acompanyades per algun bisbe d'una de les diòcesis de la Província Eclesiàstica. En aquesta ocasió, el bisbe Agustí té previst participar-hi parcialment. Més informació i inscripcions al web hospitalitat.org

La Delegació d'Ensenyament escalfant motors

De la mateixa manera que estem a punt de començar el curs escolar, també la Delegació d'Ensenyament està disposada a engegar les seves trobades formatives i de treball amb els mestres i professors de religió i amb els docents cristians en general.

La primera cita tindrà lloc el dissabte 16 de setembre, a les 11 hores, a la Casa de l'Església, on, a més de celebrar l'Eucaristia, els docents de religió rebran la «missió» que els acredita com a capacitats per a impartir la matèria de religió catòlica.

AGENDA

Convivències d'inici de curs dels seminaristes.

Del 4 al 7 de setembre. Demà, dilluns 4, la jornada es desenvoluparà al mateix Seminari Conciliar i en canvi, del 5 al 7 a la Casa d'Espiritualitat de la Immaculada, a Tartera (Cerdanya).

És una bona ocasió per començar el nou curs, en un clima distès i de confraternització entre els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat i l'equip de formadors.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosalía de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Tortosa: □ Mare de Déu de la Cinta. Santa Obdúlia, vg. i mr.; santa Teresa de Calcuta, fund. de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Sant Zacaries, profeta; beat Bonaventura de Forlí, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. Tortosa: Naixement de la Benaurada Verge Maria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. Urgell, territori de Catalunya: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; al Principat d'Andorra: Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prevere jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; santa Felícia, mr.

10. ■ Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33, 7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,15-20]. Sant Feliu de Llobregat: Beats Domènec Castellet i Vinyals (1592-1627), d'Esparreguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. Tortosa: Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

Diumenge XXI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Si algú vol venir amb mi, que prengui la seva creu i m'acompanyi»

Algun no ens agrada la creu, la passió o la mort. Quan Jesús diu que ha d'anar a Jerusalem a patir molt, a ser mort i a ressuscitar, Pere li diu: *De cap manera, a vos això no us pot passar.* Segurament és el que li hauríem dit també nosaltres. Però aquest és el pensament dels homes, dels que pensen en un Messies triomfant, al carro del qual ens hi apuntem tots. Jesús ho diu ben clarament: *No penses com Déu sinó com els homes.* El camí de Jesús és diferent: *Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi.* Es tracta de fer el mateix que Jesús: carregar-se la creu de cada dia. Jesús no va buscar la creu, va acceptar la que li va suposar la seva fidelitat al Pare. Tampoc nosaltres no hem d'anar buscant creus sinó ser fidels al camí de Jesús i segur que això comportarà moltes vegades haver-nos de carregar la creu. Però la creu no és negativa. Com no ho va ser per a Jesús: ell parla de *mort però també de ressuscitar.* Això és el que els apòstols sembla que no van entendre. El mateix diu Jesús de cara a nosaltres: *Qui perdi la seva vida per mi la retrobarà.* Carregar la creu no és per morir sinó per fer el camí de la resurrecció. Però per a això cal estar enamorats del Crist. Ho veiem en la primera lectura. Jeremies es queixa que *el Senyor l'ha seduït, que s'ha apoderat d'ell, que l'ha dominat i que la paraula del Senyor és motiu d'escarnis i burles.* És la seva pròpia creu. El desig de Jeremies seria el nostre: *No en vull parlar més... Ah, però això no és possible!* *Sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dins els meus ossos:* l'enamorament del Senyor li dona forces per continuar fent de profeta. Pau ens recorda que hem d'oferir la nostra vida: *Us demano que li oferiu tot el que sou.* Això ha de ser el vostre culte veritable. La creu que ens hem de carregar és que la nostra vida sigui agradable a Déu, no seguint els criteris del món: *No us emmotlleu al món present.* Jesús ens proposa un camí de vida, d'amor, també de creu, que no es deixa endur pel desànim.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir; us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: «No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell», però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre els meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vos, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vos, / per vos es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vos m'heu ajudat, / i soc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vos, / em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable.

No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vos això no us pot passar!» Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes.»

Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres.»

▶ Lectura del llibre de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volveré a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, que es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios.»

Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta.»